
En högstadieskola har genomfört urinprovstagning av elev i anledning av misstanke om drogmissbruk – Fråga bl.a. om åtgärden har stått i överensstämmelse med gällande lagstiftning. Även vissa uttalanden rörande sekretessen mellan bl.a. skolhälsovården och polisen

Anmälan

AA framförde i en anmälan, som inkom till JO den 21 oktober 2002, klagomål mot rektorn BB, vikarierande biträdande rektorn CC, skolsköterskan DD och skolkuratorn EE, samtliga vid Skansenskolans högstadium i Mörbylånga kommun. AA riktade kritik mot hur skolan hade handlagt ett ärende rörande hans son FF gällande urinprovstagning i anledning av misstanke om drogmissbruk. AA anförde i huvudsak följande. Den 7 oktober 2002 kontaktades FF:s mor per telefon av biträdande rektorn, som upplyste henne om att FF ”går på droger”. Biträdande rektorn uppgav vidare att skolan avsåg att drogtesta FF och bad därför FF:s mor att komma till skolan. När modern anlände till skolsköterskemottagningen väntade skolsköterskan, kuratorn och FF på henne. Efter det att FF hade lämnat ett urinprov gjordes två test. Båda testen var positiva. I anledning härav skickades ett prov till Karolinska sjukhuset för analys. Den 17 oktober 2002 ringde skolsköterskan upp FF:s mor och informerade henne om att det prov som hade skickats för analys var negativt. I samband därmed informerades FF:s mor även om att den polisanmälan som hade gjorts i samband med det positiva drogtestet inte hade mottagits av polisen. Urinprovstagningen får, med hänsyn till det sätt på vilket den genomfördes, anses ha skett under tvång.

Utredning

Skolnämnden i Mörbylånga kommun anmodades att göra en utredning och yttra sig över vad som hade anförts i AA:s anmälan till JO. Skolnämnden överlämnade som sitt remissvar ett av BB, CC, DD och EE upprättat yttrande i vilket anfördes följande.

Handlingsförlopp gällande FF

Personer nedan kallat: Bitr.Rektor: CC, Skolsköterska: DD, Kurator: EE, Pojkens mamma: GG, Pojkens pappa: AA, Eleven: FF.

V 39 DD emottog information från anonym källa att FF har använt hasch vid flertalet tillfällen, senast helgen innan. DD bedömde informationen som välgrundad. Skolledningen informerades.

V 40 30/9-1/10 -02 försökte CC nå GG på hemtelefonnummer utan att lyckas. Lämnade dessutom meddelande på mobilsvaret där man uppmanade att kontakta skolan.

V 41 7/10 -02 CC meddelade GG, misstanken om drogmissbruk och hänvisade till skolans handlingsplan när det gäller misstanke om drogmissbruk bland elever och ungdomar. Därefter tillfrågades GG om att närvara vid provtagningen. Hon tackade ja till att närvara och ringde DD för att komma överens om tid. DD och GG kom överens om tid och att EE skulle tillkallas vid provtagning enligt GG:s önskemål.

DD bad en lärare att kontakta FF i matsalen för att gå till DD före lunchen.

DD informerade FF och GG om misstanken om haschanvändning genom den anonyma informationen och att enligt skolans handlingsplan är provtagning önskvärd och att om elev eller vårdnadshavare emotsätter sig detta görs anmälan till socialförvaltningen. FF och GG samtyckte till provtagning. GG informerade om att hon varit i kontakt med AA. Urinprovskontroll; Accustrip Multitest, genomfördes och eftersom den första provstickan visade positivt utslag på THC utfördes ytterligare ett test på samma urin, med samma utslag. Eftersom provet visade positivt informerades om att provet sänds för verifikation till Karolinska och de närvarande kom överens om att avvakta anmälan till socialnämnden tills provsvaret kommit därifrån. Detta tar 3–5 arbetsdagar. GG och EE kom överens om att EE kontaktar GG och FF i slutet på veckan efter hans planerade halsmandeloperation den 8/10 -02.

Den 11/10 -02 kontaktar EE, GG på telefon och får veta att halsmandeloperationen är genomförd och att pojken är sjukskriven. EE lämnar uppgifter till GG om ungdomssekreterare i kommunen enligt önskemål från GG. Dessutom erbjuds fortsatt kontakt med EE för såväl GG som FF.

V 42 Den 14/10 -02 ringer GG DD och undrar om provsvaret har kommit. Det har det ej. GG vill att anmälan görs till socialtjänsten eftersom hon vill ha stöd och svar på praktiska frågor. DD gör en muntlig anmälan till ungdomssekreterare på socialförvaltningens individ- och familjeomsorg.

EE ringer GG och uppmärksammar att polisanmälan görs enligt handlingsplanen vid ett positivt provsvar då även socialtjänsten kontaktas. EE inhämtar uppgifter från polisen vad som generellt sett sker vid en polisanmälan vilket meddelas GG; att enligt uppgift från polisen ser man inte anmälan från skolan som en anmälan om narkotikabrott. Detta med anledning av att skolans provtagning inte håller som bevisbörda i tingsrätten. Det blir därmed inga rättsliga påföljder av informationen. EE erbjuder återigen samtal för FF med EE, men GG önskar tala med FF själv först.

Den 14/10 -02 informerar DD polisen. Detta efter att GG önskat att socialtjänstens arbete runt ärendet ska komma igång.

Den 17/10 -02 kommer provsvaret från Karolinska Sjh som visar att Cannabis i urin var negativt. DD ringer GG och meddelar provsvaret. DD ringer även polisen och meddelar provsvaret. Enligt önskemål erhåller AA *Handlingsplan vid misstanke om drogmissbruk bland elever och ungdomar* via fax.

DD tar kontakt med tillverkarna av provstickorna, Accustrip Multitest, för att ifrågasätta de olika provresultaten, och får först då information om tillverkningsfel av stickorna.

Den 18/10 -02 blir CC uppringd av AA, och AA blir informerad om att uppföljning har skett såvitt CC känner till. CC medger att hon ej har fått information från DD om provsvaret (*enl S tolkning av tystnadsplikten ska information ej ske utan vårdnadshavares medgivande och på grund av det korta tidsintervallet hade detta ej skett ännu*).

V 43 Den 22/10 erbjuds GG åter samtalskontakt med EE. Samma dag har EE telefonkontakt med AA, där även AA erbjuds samtalskontakt med EE.

Därefter har skolan ej haft någon kontakt med AA, GG eller FF i denna fråga. Vi anser att vi har handlat enligt vår handlingsplan, men ser gärna att JO granskar *Handlingsplan vid misstanke om drogmissbruk bland elever och ungdomar* på Skansenskolans högstadium, för att få synpunkter och kommentarer kring denna.

Till remissvaret fogades en kopia av Skansenskolans ”handlingsplan vid misstanke om drogmissbruk bland elever och ungdomar”. I handlingsplanen anges följande.

Vid misstanke om att elev på Skansenskolans högstadium använder droger, dvs. narkotikaklassade preparat och missbruk av receptbelagda läkemedel, tillämpas följande rutiner:

Vid misstanke om drogmissbruk kontaktas rektor, skolsköterska och kurator för beslut av skolhälsovården om drogtest. Rektor kontaktar vårdnadshavare om att provtagning kommer att ske. Vårdnadshavare bör om det är möjligt vara med under denna kontroll.

Urinprovskontroll genomförs med berörd elev av skolsköterska. Provtagningen kan påvisa förekomst av amfetamin, bensodiazepiner, hasch, ecstasy samt heroin.

Anmälan till socialförvaltningen görs

1. om misstanke om missbruk bedöms som välgrundad.
2. om elev eller vårdnadshavare motsätter sig provtagning eller om elev avviker från provtagning.
3. om provet visar förekomst av droger. I det sistnämnda fallet görs även anmälan till polisen.

Uppföljning av det inträffade sker via skolhälsovården eller skolkurator med vårdnadshavare och elev oavsett vad provet visar.

AA yttrade sig över remissvaret.

I beslut den 28 maj 2004 anförde *JO André* följande.

Bedömning

I remissvaret har lämnats en redogörelse för hur FF:s ärende har handlagts. Till remissvaret har fogats en kopia av Skansenskolans handlingsplan vad gäller de rutiner som skall tillämpas vid misstanke om missbruk hos elev vid skolan. Det som har framkommit i utredningen och vad som framgår av skolans handlingsplan ger mig anledning att anföra följande beträffande vissa frågor som aktualiserats i ärendet och som enligt min mening är av central betydelse.

Urinprovstagning i anledning av misstanke om drogmissbruk

I 14 kap. 3 § första och andra styckena skollagen (1985:1100) föreskrivs följande.

Varje elev i grundskolan eller sameskolan skall erbjudas att genomgå minst tre allmänna hälsokontroller, jämnt fördelade under skoltiden. Den första kontrollen skall äga rum första läsåret. Om en elev deltar i utbildning i förskoleklassen skall den första kontrollen i stället äga rum då eleven går där. Eleven skall dessutom, mellan de allmänna hälsokontrollerna, erbjudas att genomgå kontroll av syn och hörsel och andra begränsade hälsokontroller.

Om skolläkaren på förekommen anledning anser att en viss elev i grundskolan eller sameskolan behöver undersökas särskilt, skall eleven genomgå sådan undersökning.

JO har tidigare (se bl.a. JO:s ämbetsberättelse 1988/89 s. 350, se även JO:s ämbetsberättelse 1992/93 s. 495) uttalat sig i frågan om urinprovstagning på elever i gymnasieskolan i syfte att klargöra eventuellt narkotikamissbruk.

I det förstnämnda beslutet uttalade JO Hans Ragnemalm, i vilken bedömning jag instämmer, bl.a. följande.

Jag finner således knappast grund att hävda, att ett åläggande att lämna urinprov skulle kräva lagstöd på grund av stadgandena i 2 kap. 6 § och 2 kap. 12 § RF. Det bör emellertid beaktas, att dylikt åläggande ändå enligt 8 kap. 3 § RF som huvudregel måste grundas på föreskrifter, som meddelats genom lag, dock med den skillnaden, att normgivningskompetensen i sådant fall under vissa i kapitlet angivna förutsättningar kan delegeras till regeringen. Vad härefter gäller förefintligheten av lagstöd för tvångsåtgärder av detta slag gentemot skolelever kan konstateras att de författningsreglerade befogenheter som förekommer endast tillkommer skolhälsovården. Enligt 11 kap. 3 § skollagen (numera 14 kap. 3 § andra stycket skollagen [min anmärkning]) kan elev i grundskolan under vissa förhållanden åläggas att låta undersöka sig av skolhälsovården. Sådan hälsoundersökning torde kunna innefatta urinprovstagning, när skolläkare eller skolsköterska finner åtgärden medicinskt motiverad.

Skolverket har i ett beslut den 27 juni 2003 (dnr 51-2002:2579) instämt i JO:s bedömning att ett åläggande att lämna urinprov kräver föreskrifter som meddelats genom lag. Skolverket anförde i det angivna beslutet vidare bl.a. följande.

Skolverket gör vidare den bedömningen att inte heller 14 kap. 3 § skollagen ger personal vid skolhälsovården rätt att tvångsvis genomföra urinprovstagning på en elev i syfte att spåra förekomsten av narkotika och ett eventuellt missbruk.

Skolläkaren kan således enligt 14 kap. 3 § skollagen under vissa förhållanden ålägga en elev i grundskolan att genomgå en särskild undersökning. Som framgått ovan av JO Hans Ragnemalms beslut torde en sådan hälsoundersökning även kunna innefatta urinprovstagning om skolläkare eller skolsköterska finner en sådan åtgärd medicinskt motiverad. I likhet med vad Skolverket givit uttryck för i sitt beslut den 27 juni 2003, anser jag att ifrågavarande lagrum i skollagen inte ger skolhälsovården något utrymme för att tvångsvis – i *syfte* att spåra förekomst av narkotika och därigenom få kännedom om ett eventuellt missbruk – ålägga en elev i grundskolan att genomföra en urinprovstagning. Ett beslut om en sådan åtgärd måste grunda sig på en bedömning av elevens faktiska hälsotillstånd, dvs. åtgärden skall vara medicinskt motiverad.

AA har i anmälan gjort gällande att urinprovstagningen, med hänsyn till det sätt på vilket den genomfördes, får anses ha skett under tvång. I remissvaret anges rörande denna fråga bl.a. att skolsköterskan inför urinprovstagningen dels informerade FF och hans mor om den misstanke som riktades mot FF, dels att skolsköterskan upplyste dem om att ”enligt skolans handlingsplan är provtagning önskvärd och att om elev eller vårdnadshavare emotsätter sig detta görs anmälan till socialförvaltningen”. I remissvaret anges vidare att såväl FF som hans mor samtyckte till urinprovstagningen. Mot bakgrund härav och då inte heller vad som i övrigt har kommit fram i ärendet motsäger vad som har anförts i remissvaret, ger inte utredningen underlag för mig att göra någon annan bedömning än att FF och hans mor, efter det att de hade erhållit information om förutsättningarna för provets genomförande, samtyckte till det. Jag finner därför inte skäl till något ytterligare uttalande i saken. Det förhållandet att FF och hans mor kan ha känt sig tvingade att gå med på urinprovet till följd av att en anmälan annars kunde komma att göras till

socialnämnden, medför inte någon annan bedömning från min sida. Detta hänger bl.a. samman med att de som är anställda vid en skolmyndighet är skyldiga enligt 14 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453), SoL, att göra en sådan anmälan om de i verksamheten får kännedom om något som kan innebära att nämnden behöver ingripa till ett barns skydd.

Jag kan avslutningsvis nämna att Skollagskommittén i sitt betänkande Skollag för kvalitet och likvärdighet (SOU 2002:121 s. 359 f.) föreslår att möjligheten för skolläkare att ålägga en elev att med stöd av 14 kap. 3 § andra stycket skollagen genomgå en särskild hälsoundersökning skall tas bort. Anledningen härtill är enligt vad som anges i betänkandet att det finns bestämmelser i smittskyddslagen (1988:1472) som kan tillämpas i stället samt att det från skolläkarhåll har kommit fram att den ifrågakvarande bestämmelsen mycket sällan eller aldrig tillämpas.

Anmälan till socialnämnden

I handlingsplanen anges att anmälan till socialförvaltningen skall ske om det föreligger en misstanke om missbruk som bedöms som välgrundad, om elev eller vårdnadshavare motsätter sig provtagning eller om elev avviker från provtagning samt om provet visar förekomst av droger.

Av remissvaret framgår, såvitt är av betydelse angående frågan om anmälan till socialnämnden, bl.a. följande. Skolsköterskan mottog under vecka 39 år 2002 information från en anonym källa om att FF hade använt hasch vid flera tillfällen. Uppgiften bedömdes av skolsköterskan som ”välgrundad”. Urinprovstagningen skedde den 7 oktober 2002. Mot bakgrund av att provet gav positivt utslag på THC informerade skolsköterskan om att provet skulle skickas till Karolinska sjukhuset för verifikation. Man kom i samband härmed också överens om att avvakta med anmälan till socialnämnden till dess att resultatet från Karolinska sjukhuset hade erhållits, vilket skulle ta tre till fem arbetsdagar. Den 14 oktober 2002 kontaktade FF:s mor skolsköterskan för att efterhöra om provresultatet hade kommit. Då det visade sig att skolsköterskan ännu inte hade erhållit något resultat, ville FF:s mor att en anmälan skulle göras till socialförvaltningen. Skolsköterskan gjorde i anledning härav en muntlig anmälan till socialförvaltningen (individ- och familjeomsorgen).

I 14 kap. 1 § andra stycket SoL föreskrivs bl.a. att myndigheter vars verksamhet berör barn och ungdom samt andra myndigheter inom hälso- och sjukvården och socialtjänsten är skyldiga att genast anmäla till socialnämnden om de i sin verksamhet får kännedom om något som kan innebära att nämnden behöver ingripa till ett barns skydd. Detta gäller även dem som är anställda hos sådana myndigheter.

Anmälningsplikten förutsätter inte att det är klarlagt att socialnämnden behöver ingripa. Även uppgifter som är svårbedömda eller obestyrkta skall anmälas, om de tyder på att barn kan vara i behov av stöd eller hjälp från socialnämndens sida. Det räcker således med att det föreligger misstankar om

något missförhållande för att anmälningsplikt skall inträda. Det ankommer härefter på socialnämnden att undersöka vilken grund som kan finnas för uppgiften och utreda det eventuella behovet av åtgärder.

Huruvida omständigheterna i ett ärende är av sådan art att anmälningskyldighet enligt 14 kap. 1 § SoL har uppkommit får bedömas från fall till fall. JO brukar vara återhållsam med att uttala sig i sådana bedömningsfrågor. För det fall en genomförd urinprovstagning har visat på förekomst av droger föreligger givetvis skyldighet att göra en anmälan till socialnämnden. Enligt min mening ligger det emellertid nära till hands att anse att anmälningskyldighet föreligger redan när det har framkommit sådana uppgifter gällande misstanke om missbruk som man inte utan vidare kan bortse från. Om en misstanke aktualiserar frågan om urinprovstagning torde misstanken sålunda som regel få förutsättas vara så stark att anmälningskyldighet inträder redan innan provtagningen äger rum.

Mot bakgrund av det ovan anförda och med hänsyn till vad som har kommit fram i ärendet, kan det ifrågasättas om inte skolsköterskan redan under vecka 39 borde ha gjort en anmälan till socialnämnden, eftersom den information som hon då mottog om att FF hade använt hasch vid flera tillfällen, enligt vad som angivits i remissvaret, bedömdes som välgrundad. I varje fall skulle en anmälan enligt min mening ha gjorts senast vid den tidpunkt då det visade sig att urinprovstagningen gav positivt utslag på THC. Den omständigheten att det senare visade sig att det provresultat som skolsköterskan erhöll var felaktigt föranleder inte någon annan bedömning från min sida. Jag har härvid beaktat att det resultat som erhöles, såvitt skolsköterskan vid provtillfället kände till, skulle var tillförlitligt. Jag vill här även tillägga att, för det fall anmälningskyldighet enligt den bedömning som har gjorts i ett ärende har inträtt, det inte är möjligt att komma överens om att avvakta med anmälan till socialnämnden utan anmälan skall i enlighet med vad som anges i 14 kap. 1 § andra stycket SoL ske genast. Jag finner mot bakgrund av det nu sagda skäl att rikta kritik mot skolsköterskans agerande i nu berört hänseende.

Anmälan till polisen i anledning av att genomfört urinprov utvisat förekomst av droger

Enligt skolans handlingsplan skall en polisanmälan göras för det fall ett genomfört urinprov utvisar förekomst av droger. Av remissvaret framgår att skolsköterskan i samband med att hon, efter önskemål från FF:s mor gjorde en anmälan till socialnämnden, dvs. den 14 oktober 2002, även kontaktade polisen. Huruvida skolsköterskan därvid gjorde en formell anmälan eller inte framgår inte av remissvaret. Oavsett hur det förhåller sig med den saken har hon, såvitt jag har uppfattat det, under alla förhållanden lämnat information om ärendet till polisen.

För skolhälsovården gäller bestämmelserna i 7 kap. 1 § sekretesslagen som reglerar sekretessen inom hälso- och sjukvården. I lagrummet anges att sekretess gäller för uppgift om enskilds hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon honom närmstående lider men.

I 14 kap. 2 § fjärde stycket sekretesslagen anges att sekretess inte hindrar att uppgift som angår misstanke om brott lämnas till åklagarmyndighet, polismyndighet eller annan myndighet som har att ingripa mot brottet, om fängelse är föreskrivet för brottet och det kan antas föranleda annan påföljd än böter. Vidare anges i femte stycket bl.a. att för uppgift som omfattas av sekretess enligt 7 kap. 1–6 §§ gäller vad som föreskrivs i fjärde stycket endast såvitt avser misstanke om brott för vilket inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år. Dock hindrar sekretess enligt 7 kap. 1 § inte att uppgift som angår misstanke om brott enligt 3, 4 eller 6 kap. brottsbalken mot någon som inte har fyllt arton år lämnas till åklagarmyndighet eller polismyndighet.

Någon annan bestämmelse som bryter sekretessen mellan hälso- och sjukvårdens personal och polismyndigheten och som har betydelse i detta sammanhang finns inte. Den s.k. generalklausulen i 14 kap. 3 § sekretesslagen är sålunda inte tillämplig beträffande uppgifter som omfattas av sekretess enligt 7 kap. 1 § sekretesslagen, och man torde i sammanhanget även kunna bortse från bestämmelsen i 1 kap. 5 § sekretesslagen samt bestämmelserna om nöd i brottsbalken.

Uppgift inom hälso- och sjukvården om att någon missbrukar narkotika får anses omfattas av sekretess enligt 7 kap. 1 § sekretesslagen. Möjligheten för personal inom skolhälsovården att, i anledning av misstanke om att en elev har ett drogmissbruk, lämna uppgift härom till polisen är som framgått närmast obefintlig. Att utlämna en uppgift som omfattas av sekretess kan utgöra brott mot tystnadsplikten enligt 20 kap. 3 § brottsbalken.

Det har inte närmare framkommit vilka uppgifter som skolsköterskan i detta fall skulle ha lämnat till polisen och i vad mån hennes kontakt med polisen skedde med samtycke från FF:s mor. Jag har inte funnit tillräcklig anledning att utreda den frågan vidare.

Som jag anfört ovan skall enligt vad som anges i handlingsplanen en anmälan till polisen göras för det fall ett genomfört urinprov har påvisat förekomst av droger. Av handlingsplanen framgår emellertid inte vilken/vilka befattningshavare vid skolan det åligger att göra en sådan anmälan. Detta är en uppenbar brist. Handlingsplanen kan till och med tolkas så att det skulle åligga skolsköterskan att ombesörja polisanmälan. Jag utgår från att nämnden, mot bakgrund av vad jag nu har anfört angående denna fråga, ser över handlingsplanen och därvid justerar den på lämpligt sätt.

Secretess mellan skolhälsovården och skolan i övrigt

Som har angivits i föregående avsnitt gäller för skolhälsovården den allmänna hälso- och sjukvårdssekretessen i 7 kap. 1 § sekretesslagen.

Secretessen för skolan i övrigt regleras i 7 kap. 9 § sekretesslagen. I bestämmelsens första stycke anges bl.a. följande.

Secretess gäller i grundskolan för uppgift som hänför sig till psykologisk undersökning eller behandling och för uppgift om enskilda personliga förhållanden

hos psykolog eller kurator, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den som uppgiften rör eller någon honom närstående lider men. I andra stycket anges vidare bl.a. att sekretess gäller på samma område i skolans elevvårdande verksamhet i övrigt för uppgift om enskilda personliga förhållanden. Sekretessen i detta stycke gäller dock endast, om det kan antas att den uppgiften rör eller någon honom närstående lider men om uppgiften röjs.

Skolhälsovården anses utgöra en självständig verksamhetsgren i förhållande till den övriga verksamheten i skolan (se prop. 1981/82:186 s. 38). Enligt 1 kap. 3 § andra stycket sekretesslagen gäller därför sekretess mellan skolhälsovården och den övriga verksamheten i skolan, vilket innebär att t.ex. en skolsköterska och en rektor som diskuterar en elevs förhållanden har att iaktta reglerna om sekretess i 7 kap. 1 § respektive 7 kap. 9 § sekretesslagen. Jag vill i detta sammanhang även nämna 1 kap. 5 § sekretesslagen, som gör det möjligt för en myndighet att till en annan myndighet lämna ut en uppgift som omfattas av sekretess. En förutsättning för att så skall kunna ske är emellertid att ett utlämnande av uppgiften är nödvändigt för att den utlämnande myndigheten skall kunna fullgöra sin verksamhet. Bestämmelsen skall tillämpas restriktivt.

En misstanke om drogmisbruk beträffande en elev får, som jag tidigare anført, anses utgöra en sådan uppgift som omfattas av sekretessen i 7 kap. 1 § sekretesslagen. Av remissvaret framgår att skolsköterskan samma vecka som hon av den anonyma källan hade erhållit uppgiften om att FF hade använt hasch vid ett flertal tillfällen informerade skolledningen härom. Någon kontakt med FF eller hans föräldrar hade, såvitt kommit fram i ärendet, inte förevarit innan uppgiften lämnades till skolledningen. Det kan mot bakgrund härav och med hänsyn till de ovan angivna bestämmelserna i sekretesslagen diskuteras om skolsköterskan, utan att samtycke härtill hade inhämtats, hade rätt att till skolledningen lämna uppgiften om att FF skulle ha använt hasch. Omständigheterna i ärendet är emellertid inte sådana att jag finner skäl att gå vidare i saken. En möjlig åtgärd som hon i den aktuella situationen hade kunnat vidta, och som jag ovan under rubriken "Anmälan till socialnämnden" ifrågasatt om hon inte borde ha vidtagit när hon erhöll den ifrågavarande informationen angående FF, hade varit att göra en anmälan till socialnämnden.

Ärendet avslutas med den kritik som jag har uttalat ovan vad angår frågan om anmälan till socialnämnden.